

Επικήδειος αποχαιρετισμός στον Δημήτρη Τσιρώνη

Του **Νίκου Σηφουνάκη**

Ο Νίκος Σηφουνάκης είναι πρώην υπουργός και υπήρξε φίλος και συνοδοιπόρος του Δημήτρη Τσιρώνη τη δεκαετία 2007-2022

Συμπληρώνεται ένας μήνας από τη μέρα που στα ηπειρωτικά βουνά των Τζουμέρκων, παραμονή του Δεκαπενταύγουστου, στη Μικροσιπλιά, το χωριό του, αποχαιρέτισα ένα φίλο-ένα σύντροφο, με τον οποίο συμπορεύτηκα στο ελληνικό κοινοβούλιο σε μια μεγάλη προσπάθεια για την επικράτηση της διαφάνειας και της λογοδοσίας στον δημόσιο βίο, αλλά και της τιμωρίας των καταχραστών του δημόσιου χρήματος.

- Εκείνος πρόεδρος της εξεταστικής επιτροπής που ανέδειξε το μεγάλο σκάνδαλο της Marfin Bank, που καταλήστεψε τις αποταμιεύσεις χιλιάδων καταθετών, που υπήρξε η αιτία της χρεοκοπίας της Κύπρου και την οδήγησε εντέλει στο ΔΝΤ και στα μνημόνια.

- Εγώ ως μέλος της κυβέρνησης, επίσης στοχοποιημένος από τον ιδρυτή της Marfin Bank & της MIG Ανδρέα Βγενόπουλο, σε συνεργασία με τον Δημήτρη αρχίσαμε τον κοινό αγώνα αποκαλύπτοντας τις απάτες της συμμορίας του, όπως σε βιβλίο του την αποκάλεσε ο επί χρόνια διοικητής του ΟΤΕ Παναγής Βουρλούμης.

- Ο Δ. Τσιρώνης, ως πρόεδρος της εξεταστικής επιτροπής της Βουλής, εργάστηκε νυχθημερόν με τα μέλη της, συνέλεξε στοιχεία των συναλλαγών από το ελληνικό αλλά και το ξένο τραπεζικό σύστημα, συνέταξε το πόρισμα και το διαβίβασε στην ελληνική Δικαιοσύνη.

Η κυπριακή Βουλή και η κυπριακή Δικαιοσύνη άμεσα ενήργησαν και βασιζόμενες στο πόρισμα διεύρυναν το κατηγορητήριο και απήγγειλαν τις πρώτες κλήσεις κατηγορίας στα μέλη της συμμορίας.

Κλήθηκε να καταθέσει στην κυπριακή Βουλή, όπου τον συνόδευσα, και παραμονές της μετάβασής μας βροχή έπεφταν τα τηλεφωνήματα αλλά και οι απειλές -και μάλιστα από στενούς φίλους του- προκειμένου να μη μεταβεί να καταθέσει.

- Οχι, απαντούσε εκείνος, έχω χρέος να πάω, να ολοκληρωθεί η έρευνά μας και να καθίσουν στο σκαμνί οι ένοχοι.

- Η Ελλάδα της χούντας, έλεγε, πρόδωσε την Κύπρο στους Τούρκους το 1974.

- Η Ελλάδα της δημοκρατίας, 40 χρόνια μετά, την οδήγησε στη χρεοκοπία και την πτώχευση, πρέπει να πληρώσουν οι υπεύθυνοι.

Κατά την παραμονή μας στη μαγαλόνησο μας δέχτηκαν και ενημερώσαμε όλους τους αρχηγούς των κομμάτων, τον πρόεδρο της Κυπριακής Δημοκρατίας, τον γενικό εισαγγελέα, οπότε και πληροφορηθήκαμε ότι ο πρωθυπουργός της Ελλάδας και ο αντιπρόεδρος του στις συναντήσεις τους φορτικά ζητούσαν από την κυπριακή ηγεσία να μην υπάρξει παραπομπή του Ανδρέα Βγενόπουλου.

Δεν εκπλαγήκαμε, γνωρίζαμε με ποιους πολιτικούς είχε αλισβερίσει ο αρχηγός της συμμορίας, ο οποίος οδήγησε σε χρεοκοπία μια χώρα μέσω της τράπεζάς του την οποία καταλήστεψε.

Δεχτήκαμε δεκάδες αγωγές και μυνύσεις και επί μία δεκαετία ήμαστε στις αίθουσες δικαστηρίων και, ω του θαύματος, τα πρωτόδικα μας αθώωναν και τα εφετεία ανέτρεπαν εις βάρος μας τις πρωτόδικες αθωωτικές αποφάσεις.

Το 2020, δέκα χρόνια μετά, ο Αρειος Πάγος μας δικαίωσε πλήρως.

Η MIG, που εξακολουθεί να διοικείται από τους συνεργάτες του Ανδρ. Βγενόπουλου, αρνήθηκε να καταβάλει τα δεδικασμένα και στην ουσία μας παρέπεμψε να τα ζητήσουμε από τον «αποθανόντα» και τους συγγενείς του, τέτοια ντροπή ανθρώπων.

Η μοίρα του Δ. Τσιρώνη ήταν σκληρή γιατί πάλεψε ταυτόχρονα, τα οκτώ τελευταία έτη του σύντομου βίου του -62 ετών μόνο έφυγε-, με την επάρατο νόσο μπαινοβγαίνοντας στα νοσοκομεία και στις αίθουσες δικαστηρίων να υπερασπίζεται την αλήθεια, την τιμή και την υπόληψή του από μια οργανωμένη σπείρα απατεώνων.

Στις τρεις σχεδόν δεκαετίες του κοινοβουλευτικού μου βίου γνώρισα και συνεργάστηκα με πολλούς βουλευτές, όλων των παρατάξεων.

Η πλειοψηφία τους, με τον ένα ή με τον άλλο τρόπο είχε τη διάθεση της προσφοράς.

Όμως πρόσωπο που να έχει τόσο καλοσύνη, γενναιοψυχία, γενναιοδωρία και ανιδιοτέλεια σπάνια συναντιέται και ιδίως στις μέρες μας.

Ο Δημήτρης με το γλυκό χαμόγελο και την καλοσυνάτη έκφραση δεν μένει πια μαζί μας, έφυγε για πάντα.

Κάποια ΜΜΕ ανακοίνωσαν απλώς τον θάνατό του... «...απεβίωσε ο τέως βουλευτής Δ. Τσιρώνης...».

Τι έπραξε στον σύντομο βίο του, τι πρόσφερε στη δημοκρατία μας για να υπάρξει διαφάνεια στον δημόσιο βίο, για την πάταξη της διαφθοράς, δεν γράφτηκε τίποτε, πλην μιας ιστοσελίδας που είχε εκτενή αναφορά στους αγώνες του.

Από στίθους ήταν ο επικήδειος αποχαιρετισμός μου και παρέθεσα εν συντομία περίληψη όσων είπα υποκρινόμενος μπροστά στη σορό ενός προσώπου που υπερασπίστηκε ιδανικά και αξίες.

Δεν υπήρχαν τηλεοπτικές κάμερες ή φωτορεπόρτερ εκεί, στην αετοφωλιά των Τζουμέρκων, όπου αιώνια πλέον θα πουχάζει.

Τα δύο μικρά παιδάκια του, ο Αλέξανδρος και η Άννα, η σύζυγός του Αλεξία, που όλα αυτά τα χρόνια σέκωνε τον σταυρό του μαρτυρίου, η χαροκαμένη μάνα του, τα δύο του αδέρφια, δύο τοπικοί βουλευτές και -προς τιμήν τους- οι πολίτες της Ηπείρου υπήρξαν η τελευταία συντροφιά του.